

Markó Béla: *Véletlen, Fiatal kéz* (versek) **2.**

Karácsonyi Zsolt: *A gót betű* **3.**
A magyar a titkok nyelve volt. Márton Evelin interjúja Alexandru Potcoavă íróval **4.**

Alexandru Potcoavă: *Egy Halle élete és visszatérése.* Márton Evelin fordítása (regényrészlet) **6.**

Szente B. Levente: *Maradtam tükör-émlék, Elkísért zuhanások;* Tompa Gábor: *Közös stáció;* Vermesser Levente: *A filozófus felszabadítása* (vers) **9.**

Márkus Béla: *Őseink kertje, Erdély* (tanulmány) **10.**

Pavilon 420

Werner Nikolett: *Párduc-átirat, My Land, Kamasz-ima, Szeptemberi Hërka, Kapualjban álló Hërka, Hërka gyerekkoráról, Hërka és a végkimerülés, Hërka vár, Ez nem szerelmes vers, Hirtelen* (versek) **13.**

Dénes Gergő: *Betegek* (próza) **15.**
Charles Bukowski: *Egy óra harminchat éjjel, Eső vagy ragyogás, A földönkívüliek, Kialakul.* Gothár Tamás fordításai (versek) **16.**

Shrek Tímea: *Akit megcsókolt a halál* (próza) **18.**
Csontos Márta: *Futómadártávlat, Préda-dal több szőlamban, Mitológiai virágóra, Ahol...* (vers) **19.**
Zsidó Ferenc: *Utórengés* (próza) **20.**

Kinematográf

Ritter György: *Az igazságot üvölni* (Fabricius Gábor: *Eltörölni Frankot*) **22.**

Theátrum

Dimény Patrícia: *Romantikusan melankolikus* (Sepsiszentgyörgyi Tamási Áron Színház: *Szerelem és más bűntények*) **23.**

Kritika

Antal Balázs: *A mí vesség dicsérete* (Szilágyi István: *A hóhér könnyei*) **24.**

Fülszöveg

Lakatos Fleisz Katalin: *Emlékmorzsák egy teljes életről* (Molnár Tamás: *Visszatekintés*), „Ha az ember sokáig tekint az örvénybe...” (Király Béla: *Sárgamellényben*) **26.**

Képregény

Vincze Ferenc, Csillag István: *Kinek a szatyor, kinek...* **26.**

Amplitúdó

Jakabffy Tamás: *Felmerül-e Bottesini Atlantiszból?* **27.**

Artefaktum

Láng Orsolya: *Élővé tenni* **28.**

TARTALOM

MARKÓ BÉLA

Véletlen

Johanna néni zöldséget árult a piacon, hagymát, petrezselymet, sárgarépát. Majd valamivel később gyümölcsöt is. Árpára érő almát. Piros belű körtét. Egrest, amikor már rózsaszínűre cukrosodott. Púpos volt Johanna néni. Mintha rám is alulról nézett volna fel. Barátnője volt anyámnak. Soha nem járt nálunk. Valamikor együtt végezték a távirdász tanfolyamot Kolozsváron. Együtt indultak haza vonattal, mielőtt a szövetségesek lebombázták az állomást. Anyám postáskisasszonyként dolgozott lánykorában. Egykor Johanna néni is talán, bár nem emlékszem, hogy erről beszéltünk volna. Csütörtökönként kivitt anyám a piacra, vásároltunk ezt-azt tőle. Egyébként Szentkatolnán lakott, Kézdivásárhelytől mindössze négy kilométerre. Kicsi volt és csúnya. Hogy vagy, Johanna? Köszönöm, jól. És te, Bertus? Én is. Beszélgettek még, de engem nem érdekelt. Egyszer pedig meglátogattuk Szentkatolnán. Nagy ház, udvar, kert. Ma kúriának gondolnám. Azt hiszem, az is volt. Ketten laktak a bátyjával, Jóska bácsival. Kitalálhatnék valami érdekesebb nevet, de így hívták, mit csináljak. Tanító volt régebben. Legalábbis úgy rémlik. De elsősorban kulákok voltak. Most nem kezdem magyarázni, hogy mit jelent ez a szó, utána lehet nézni. Hatalmas ház, hatalmas bútorok. És közben ide-oda jártak a konyhában a tyúkok, mindent telepízkítottak. Óvatosan lépegettem a tyúkszarok között. Az én apám meg agronómus volt. A kollektivizálásban is részt vett. Ezt sem magyarázgatom most. Ott is hagyta, elment a mezőgazdasági iskolába tanárnak. Szóval két fiatal lány. Barátnők. Éreztem én is, hogy azok. A többi teljesen mellékes. Jonathán, pónyik, batul, ilyesmik. Egy lej, két lej, három lej. Csak egy élet. Ami végül is véletlen. Nem úgy, mint a szeretet.

Szóval két fiatal lány.
Barátnők. Éreztem én is, hogy azok.
A többi teljesen mellékes.